

وب تغییر کرده است. رویدادهای تازه ای در آن شروع شده اند و چه هیجان انگیز. موجی از یکنواختی بر وب حکمفرما شده بود اما مدتی است که حباب وب ترکیده است. در هفته های گذشته "وب ۲" را دنبال می کردم. برای آنکه خیالتان را راحت کنم می توانم به سادگی بگویم "وب ۲" یعنی gMail، AJAX، Shared Bookmarks، Tagging و... اما همه "اینها که گفتم یعنی چه"؟

تعریف روشنی از "وب ۲" وجود ندارد. اجازه دهید آنرا با طرح چند مثال و مقایسه، بیشتر بشکافیم. در "وب ۱" سایتهایی توسط گروه کوچکی از تولید کنندگان محتوا برای خوانندگان بسیار راه اندازی شد. خوانندگان اگر درباره ویندور اطلاعات می خواستند به سایت مایکروسافت مراجعه می کردند، اگر خبر می خواستند به CNN سر می زدند و مواردی از این قبیل.

به مرور زمان خوانندگان علاوه بر خواندن شروع به نوشتن کردند. مسیر وب به گونه ای شد که اشخاص تمایل بیشتری برای انتشار محتوا در وب پیدا کردند. آنها نظرات شخصی خود را منتشر کردند، از تجربیاتشان نوشتند، تحلیل کردند و همینطور آموزش دادند. در نتیجه ناگهان اطلاعات بسیاری در وب منتشر شد. بدین ترتیب پیگیری همه اطلاعات و مراجعه به همه سایتها و حتی سایتهای مورد علاقه برای خوانندگان غیر ممکن شد.

آیا می توان پذیرفت که اطلاعات مهم به دلیل کثرت سایتها و کمبود زمان از دسترسی کاربران دور بماند؟ روشن است که پاسخ "خیر" می باشد. با طرح سوالات بسیار دیگری از این دست، کم کم نیاز به تغییر در "وب ۱" احساس شد.

به "وب ۲" خوش آمدید!

رویکرد جدید وب اینگونه است: اطلاعات به واحدهای کوچکتری از "محتوا" خرد می شود و بوسیله سایتهای بسیاری توزیع می گردد. وب جدید "دنیای اسناد" نیست بلکه "دنیای داده" است. ما دیگر به دنبال منابع قدیمی اطلاعات نیستیم بلکه به دنبال ابزاری هستیم که واحدهای کوچک اطلاعات را به روشهای تازه و موثر جمع آوری و تلفیق کند و در اختیارمان قرار دهد.

یک راه بسیار عالی برای درک بهتر "وب ۲" بررسی ابزارهایی نظیر Google Earth, Google Maps, Microsoft Virtual Earth می باشد. به کمک این ابزار می توان کارتوگرافی، عکسبرداری ماهواره ای و جستجو در اینترنت را همزمان برای پاسخ دادن به پرسش "کجا؟" به خدمت گرفت.

درک بهتر "وب ۲" با انجام چند مقایسه Google Earth: اطلاعات هر مکان را از منابع مختلف جمع آوری می کند و با توجه به شرایطی که کاربر مشخص می کند، نمایش می دهد Flickr. را که سایتی معتبر برای مدیریت و به اشتراک گذاشتن عکس می باشد بررسی می کنیم. کاربران عکسهای خود را به کمک آن منتشر می کنند، سایر آن را تغییر می دهند، دسترسی به آن را مشخص می کنند، برای عکسهای خود و دیگران (Tag شناسه) تعریف می کنند. بدین ترتیب همه عکسها توسط خود کاربران دسته بندی و قابل جستجو می شوند.

Web 1.0 <-> Web 2.0

mp3.com <-> Napster

Britannica Online <-> Wikipedia

personal websites <-> blogging

domain name speculation <-> search engine optimization

publishing <-> participation

directories (taxonomy) <-> tagging ("folksonomy")

با انجام مقایسه های مذکور به خوبی رویکردها را در "وب ۱" و "وب ۲" نمایان می سازد. ویکی پدیا و بریتانیکا را مقایسه کنید: محتوای بریتانیکا را ویراستاران تهیه می کنند و کاربران تنها از آن استفاده می کنند اما تقریباً تمام محتوای ویکی پدیا را کاربران آن توسعه می دهند در حالیکه هر کاربر می تواند هر مطلبی را ویرایش کند. هر داوطلب می تواند مقالات آنرا به سبک ویکی اضافه و ویرایش کند. این بدین معناست که دیگری نیز می تواند همان مقاله را ویرایش کند. مقایسه این دو سایت با هم به خوبی تمایز publishing و participation را نیز می رساند.

"وب ۲" را یک رویکرد نو می دانند نه یک تکنولوژی تازه. خمیرمایه "وب ۲" مشارکت با دیگران برای انجام دادن چیزهایی است که به تنهایی امکان انجام دادن آنها را نداریم. واقعاً چه لذت بخش است که آدرس سایتهایی که آنها را دوست داریم، کلماتی که جستجو کرده ایم را با دیگران به اشتراک بگذاریم.

اگر هنوز هم "وب ۲" برایتان مفهوم نیست، باید بگویم که وبلاگ و RSS هم جزو ابزار "وب ۲" قلمداد می شوند. با در اختیار گذاردن RSS و یا XML یک سایت، داده های آن هم در سایتهای دیگر قابل استفاده است و هم با ابزار دیگر.

آیا برای خواندن مطالب یک سایت باید حتماً از یک مرورگر استفاده کنیم؟ خیر. می توانیم به کمک RSS سایت مدنظر و نصب ابزار لازم حتی بدون مرورگرها محتوای مورد علاقه مان را پیگیری کنیم. من این کار را کرده ام و از آن لذت می برم. هر روز صبح در حالیکه مشغول خواندن و پاسخ دادن به ایمیلها هستم، در پشت صحنه IntraVnews عزیز مشغول جمع آوری اطلاعات از منابعی است که دوست دارم. جالب نیست؟

همینطور می توانید صفحه گوگل را متناسب با سلیقه خود شخصی سازی کنید و RSS های مختلف را به آن معرفی نمایید. در این صورت نیازی به نصب برنامه خاصی ندارید و در هر جا که باشید به منابع اطلاعاتی مورد علاقه خود تنها از طریق صفحه گوگل دسترسی خواهید داشت! باور کنید وب جذاب تر شده است. شاید همین قابلیتهای ساده باعث شده است که جمع آوری اخبار ۱۵ برابر بیشتر از خواندن وبلاگها طرفدار داشته باشد (قابل توجه طرفدار متعصب وبلاگها!).

"وب ۲" آثار متفاوتی دارد. بر روی رفتارهای اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی کاربران خود تاثیر می گذارد. یکی از گروههایی که بیشترین تاثیر را می پذیرد، طراحان و توسعه دهندگان وب هستند. درست است که مهارتهای فنی آنها تغییر می یابد اما تغییر اصلی آنجاست که آنها باید محتوا را به صورتی منتشر کنند که بخشی از کل باشد به گونه ای که در کل وب قابل استفاده باشد نه یک جزیره دور افتاده.

تا دسترسی کامل به "وب ۲" راه بسیاری وجود دارد. "وب ۲" حتی مخالفانی دارد. زمانی Tim Bray مدیر تکنولوژیهای وب شرکت سان برداشت منفی خود را از آن ابراز داشت که البته زمینه ساز بحثهای بسیاری نیز شد.

اما وقتی سایتی مانند ۴۳ things.com اینهمه طرفدار دارد، مایکروسافت live.com را برای حفظ انحصارش راه اندازی می کند و یاهو del.icio.us را خریداری می کند، نمی توانیم "وب ۲" را ساده بگیریم. به هر حال "وب ۲" در راه است.

منبع: aramwebdesign :

وب تغییر کرده است. رویدادهای تازه ای در آن شروع شده اند و چه هیجان انگیز. موجی از یکنواختی بر وب حکمفرما شده بود اما مدتی است که حباب وب ترکیده است. در هفته های گذشته "وب ۲" را دنبال می کردم. برای آنکه خیالتان را راحت کنم می توانم به سادگی بگویم "وب ۲" یعنی gMail ، AJAX ، Shared Bookmarks ، Tagging و ... اما همه "اینها که گفتم یعنی چه؟"

تعریف روشنی از "وب ۲" وجود ندارد. اجازه دهید آنرا با طرح چند مثال و مقایسه، بیشتر بشکافیم. در "وب ۱" سایتهایی توسط گروه کوچکی از تولید کنندگان محتوا برای خوانندگان بسیار راه اندازی شد. خوانندگان اگر درباره ویندور اطلاعات می خواستند به سایت مایکروسافت مراجعه می کردند، اگر خبر می خواستند به CNN سر می زدند و مواردی از این قبیل. به مرور زمان خوانندگان علاوه بر خواندن شروع به نوشتن کردند. مسیر وب به گونه ای شد که اشخاص تمایل بیشتری برای انتشار محتوا در وب پیدا کردند. آنها نظرات شخصی خود را منتشر کردند، از تجربیاتشان نوشتند، تحلیل کردند و همینطور آموزش دادند. در نتیجه ناگهان اطلاعات بسیاری در وب منتشر شد. بدین ترتیب پیگیری همه اطلاعات و مراجعه به همه سایتها و حتی سایتهای مورد علاقه برای خوانندگان غیر ممکن شد. آیا می توان پذیرفت که اطلاعات مهم به دلیل کثرت سایتها و کمبود زمان از دسترسی کاربران دور بماند؟ روشن است که پاسخ "خیر" می باشد. با طرح سوالات بسیار دیگری از این دست، کم کم نیاز به تغییر در "وب ۱" احساس شد. به "وب ۲" خوش آمدید! رویکرد جدید وب اینگونه است: اطلاعات به واحدهای کوچکتری از "محتوا" خرد می شود و بوسیله سایتهای بسیاری توزیع می گردد. وب جدید "دنیای اسناد" نیست بلکه "دنیای داده" است. ما دیگر به دنبال منابع قدیمی اطلاعات نیستیم بلکه به دنبال ابزاری هستیم که واحدهای کوچک اطلاعات را به روشهای تازه و موثر جمع آوری و تلفیق کنند و در اختیارمان قرار دهند.

یک راه بسیار عالی برای درک بهتر "وب ۲" بررسی ابزارهایی نظیر Google Earth, Google Maps, Microsoft Virtual Earth می باشد. به کمک این ابزار می توان کارتوگرافی، عکسبرداری ماهواره ای و جستجو در اینترنت را همزمان برای پاسخ دادن به پرسش "کجا؟" به خدمت گرفت. درک بهتر "وب ۲" با انجام چند مقایسه Google Earth: اطلاعات هر مکان را از منابع مختلف جمع

آوری می کند و با توجه به شرایطی که کاربر مشخص می کند، نمایش می دهد Flickr. را که سایتی معتبر برای مدیریت و به اشتراک گذاشتن عکس می باشد بررسی می کنیم. کاربران عکسهای خود را به کمک آن منتشر می کنند، سایز آن را تغییر می دهند، دسترسی به آن را مشخص می کنند، برای عکسهای خود و دیگران (Tag شناسه) تعریف می کنند. بدین ترتیب همه عکسها توسط خود کاربران دسته بندی و قابل جستجو می شوند.

Web 1.0 <-> Web 2.0 mp3.com <-> Napster
 Britannica Online <-> Wikipediapersonal
 websites <-> bloggingdomain name speculation <-> search engine
 optimizationpublishing <-> participationdirectories (taxonomy) <-> tagging
 ("folksonomy")

با انجام مقایسه های مذکور به خوبی رویکردها را در "وب ۱" و "وب ۲" نمایان می سازد. ویکی پدیا و بریتانیکا را مقایسه کنید: محتوای بریتانیکا را ویراستاران تهیه می کنند و کاربران تنها از آن استفاده می کنند اما تقریباً تمام محتوای ویکی پدیا را کاربران آن توسعه می دهند در حالیکه هر کاربر می تواند هر مطلبی را ویرایش کند. هر داوطلب می تواند مقالات آنرا به سبک ویکی اضافه و ویرایش کند. این بدین معناست که دیگری نیز می تواند همان مقاله را ویرایش کند. مقایسه این دو سایت با هم به خوبی تمایز publishing و participation را نیز می رساند. "وب ۲" را یک رویکرد نو می دانند نه یک تکنولوژی تازه. خمیرمایه "وب ۲" مشارکت با دیگران برای انجام دادن چیزهایی است که به تنهایی امکان انجام دادن آنها را نداریم. واقعاً چه لذت بخش است که آدرس سایتی که آنها را دوست داریم، کلماتی که جستجو کرده ایم را با دیگران به اشتراک بگذاریم. اگر هنوز هم "وب ۲" برایتان مفهوم نیست، باید بگوییم که وبلاگ و RSS هم جزو ابزار "وب ۲" قلمداد می شوند. با در اختیار گذاردن RSS و یا XML یک سایت، داده های آن هم در سایتهای دیگر قابل استفاده است و هم با ابزار دیگر. آیا برای خواندن مطالب یک سایت باید حتماً از یک مرورگر استفاده کنیم؟ خیر. می توانیم به کمک RSS سایت مدنظر و نصب ابزار لازم حتی بدون مرورگرها محتوای مورد علاقه مان را پیگیری کنیم. من این کار را کرده ام و از آن لذت می برم. هر روز صبح در حالیکه مشغول خواندن و پاسخ دادن به ایمیلها هستم، در پشت صحنه IntraVnews عزیز مشغول جمع آوری اطلاعات از منابعی است که دوست دارم. جالب نیست؟ همینطور می توانید صفحه گوگل را متناسب با سلیقه خود شخصی سازی کنید و RSS های مختلف را به آن معرفی نمایید. در این صورت نیازی به نصب برنامه خاصی ندارید و در هر جا که باشید به منابع اطلاعاتی مورد علاقه خود تنها از طریق صفحه گوگل دسترسی خواهید داشت! باور کنید وب جذاب تر شده است. شاید همین قابلیت های ساده باعث شده است که جمع آوری اخبار ۱۵ برابر بیشتر از خواندن وبلاگها طرفدار داشته باشد (قابل توجه طرفدار متعصب وبلاگها!) "وب ۲" آثار متفاوتی دارد. بر روی رفتارهای اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی کاربران خود تاثیر می گذارد. یکی از گروههایی که بیشترین تاثیر را می پذیرد، طراحان و توسعه دهندگان وب هستند. درست است که مهارتهای فنی آنها تغییر می یابد اما تغییر اصلی آنجاست که آنها باید محتوا را به صورتی منتشر کنند که بخشی از کل باشد به گونه ای که در کل وب قابل استفاده باشد نه یک جزیره دور افتاده. تا دسترسی کامل به "وب ۲" راه بسیاری وجود دارد. "وب ۲" حتی مخالفانی دارد. زمانی Tim Bray مدیر تکنولوژیهای وب شرکت سان برداشت منفی خود را از آن ابراز داشت که البته زمینه ساز بحثهای بسیاری نیز شد. اما وقتی سایتی مانند ۴۳ things.com اینهمه طرفدار دارد، مایکروسافت live.com را برای حفظ انحصارش راه اندازی می کند و یا هو del.icio.us را خریداری می کند، نمی توانیم "وب ۲" را ساده بگیریم. به هر حال "وب ۲"

راه

در

است.

منبع : aramwebdesign

اشباعه : www.iraniangraphic.com - www.porseshopasokh.com